

قصه و تاریخ

را دوست داریم

گفت‌وگو با محیا دهقانی از رئالیتی شوها تا نقش‌های تاریخی

شبنم عرفی نژاد

روزنامه‌نگار

سریال مستوران در فصل اول به کارگردانی مسعود آب‌پرور و جمال سید حاتمی، تیرماه گذشته از شبکه یک سیما پخش شد که موفق هم بود. حالا فصل دوم این سریال آماده پخش است و از ۲۸ آذرماه روی آنتن می‌رود. فصل اول مستوران براساس رمانی به همین اسم نوشته محمد حنیف، روایتگر ماجراهایی تلفیقی از داستان‌های کهن ایرانی مانند هزار و یک شب، گلستان و شاهنامه بود که در قسمتی از ایران حدود ۵۰۰ سال پیش، در شهری به نام «مستوران» رخ می‌داد و مستوران داستانی کهن از افسانه‌های دوران صفویان و غزنویان را روایت می‌کرد. فصل دوم هم با کارگردانی سید علی هاشمی، ادامه این داستان با فاصله‌ای چندساله از آن است. محیا دهقانی جزو بازیگرانی است که در فصل دوم به سریال اضافه شده است. او در چندین سریال تلویزیونی از جمله نجلا و چند فیلم سینمایی مثل ماجرای نیمروز ساخته محمدحسین مهدویان بازی کرده و در شبکه نمایش‌خانگی هم در رئالیتی شوهای مافیا، ضد و جیدمانه حضور داشته است. او در این گفت‌وگو از بازی در مستوران و رئالیتی‌هاشوهای می‌گوید.

از پیوستن‌تان به سریال مستوران بگویید. چطور

به این سریال دعوت شدید؟

سال گذشته، اواسط‌آرد بیبهشت که سریال نجلا تمام شده بود، در نشست خبری این سریال با من تماس گرفتند و خواستند به دفتر آقای پناهی، تهیه‌کننده مستوران بروم. وقتی متوجه شدم کار تاریخی است، به دلیل اینکه بعد از نجلا واقعا خسته شده بودم، رفتم دفتر که بگویم نه! ولی وقتی بخشی از سریال مستوران یک را برایم پخش کردند، خوشم آمد. دیدم از ادبیات کهن مثل شاهنامه در آن استفاده شده است و این خوشحالم می‌کرد. فیلمنامه را خواندم و با مشورت آقای هاشمی، کارگردان و آقای پناهی کمی روی شخصیت ماه‌میر کار کردم.

پس قبلا مستوران یک را ندیده بودید؟

نه، چون سریال نجلا بودم و اصلا وقتش را نداشتم. ولی خانواده و اطرافیانم دیده بودند و خیلی هم استقبال کرده بودند. خودم هم جسته و گریخته دیده بودم، ولی اینطور که کامل و از قسمت اول ببینم، نبود.

از ماه‌میر، شخصیتی که در این سریال بازی می‌کنید، بیشتر می‌گویید؟

دوست دارم زمانی از او بگویم که چند قسمت از کار پخش شده باشد، چون می‌ترسم هرچه بگویم شخصیت را لو بدهد. ولی می‌توانم بگویم که یک شخصیت چندبعدی است.

فصل دوم چقدر با فصل یک در ارتباط است؟ داستان این فصل چند سال بعد از فصل یک است. یعنی بزرگ شدن لطفعلی را می‌بینیم.

فکر می‌کنید سریال‌های تاریخی چقدر برای مخاطب امروز جذابیت دارد؟

من از منظر یک مخاطب می‌خواهم بگویم. وقتی شما تاریخ را به نمایش می‌گذارید، برای مخاطب بیشتر قابل قبول است، چون به دلیل میزبان یا هر علت دیگری، نمی‌توانیم به واقعیت‌ها بپردازیم. بنابراین مخاطب آن را باور نمی‌کند. ولی در مورد اتفاقات و داستان‌های تاریخی این مشکل وجود ندارد. به‌طور کلی ما ایرانی‌ها آدم‌های یکی بود، یکی نبود هستیم. از تاریخ خودمان خوش‌مان می‌آید چون قدمت زیادی دارد. قصه را هم دوست داریم. زمانی که در دانشگاه بودم، می‌گفتم چرا کسی از شاهنامه برای ساخت فیلم و سریال استفاده نمی‌کند یا یک تئاتر از شاهنامه نمی‌بینیم؟ فقط در صحبت‌های‌مان به آن افتخار می‌کنیم. خوشبختانه این سریال، به‌خصوص در فصل دوم به این ادبیات کهن تکیه دارد و قلم آقای حنیف آنقدر زیباست که آدم افتخار می‌کند چنین زبانی دارد. بگذریم که چقدر خرده‌داستان‌های عجیب و آموزنده دارد. مادرم از پدر بزرگم نقل می‌کند که دور کرسی می‌نشستند و قصه می‌خواندند. به‌نظرم ما هنوز هم همین قدر داستان گفتن و شنیدن را دوست داریم. دوست داریم وقتی دور هم جمع می‌شویم از خودمان و زندگی‌مان قصه بگویم. مستوران و قلم آقای حنیف این نیاز بیننده را به دیدن و شنیدن قصه پاسخ می‌دهد. او کاری کرده که نسل جدید با این داستان‌های کهن آشنا شود. همه جای دنیا از ادبیات ما و قدرت آن صحبت می‌کنند، اما خودمان کاری با آن نداریم. نه تنها کاری نداریم بلکه به آن ضربه هم زده‌ایم.

برای حضور در رئالیتی شوها پیشنهاد داشتید یا انتخاب خودتان بوده است؟

نه. خیلی اتفاقی بود. ولی اتفاقی بود که دوستش داشتم. چون با مردم بیشتر در ارتباط هستیم. به‌عنوان یک شرکت‌کننده در رئالیتی شو یا مسابقه هیچ نقابی از نقش ندارید، فقط یک نقاب هست و آن دوربین است. خیلی بیشتر خودتان هستید. این خیلی جالب است که مخاطب می‌خواهد با دیدن این برنامه‌ها یک ساعت از روزمره‌ها و سختی‌هایش فاصله بگیرد.

در باره این رئالیتی شوها نقدهای زیادی وجود دارد؛ چه از نظر کیفیت و استاندارد، چه موضوع‌ها و چه حتی استفاده بیش از حد از کلمات انگلیسی. نظر شما چیست؟

ما که خارج از آنچه در جامعه هست، چیزی نمی‌سازیم. این همان ادبیاتی است که در جامعه هم وجود دارد. تازه متر و خط‌کشی هم هست که می‌گویند از این کلمات استفاده نکنید. اگر قالبی نگاه کنید باید متخصص زبان‌شناس سر صحنه باشد تا این اتفاق نیفتد.

ولی دیگر استفاده نکردن از کلماتی مثل تارگت زدن و شور شدن به جای مطمئن شدن، احتیاجی به زبان‌شناس ندارد.

درست است. ولی اینها فرمول‌ها و ادبیات یک بازی است. همانطور که شاعر حافظ به زبان فارسی زیباست و نمی‌توانید آن را ترجمه کنید و همان زیبایی را داشته باشد. در بازی‌های قدیمی کلماتی وجود دارد که اگر آنها را به انگلیسی استفاده کنیم، مسخره می‌شود. بازی مافیا هم یک بازی روسی است و از جای دیگری نشأت گرفته است. از نظر کیفیت هم هر چیز تازه‌ای با نقد روبه‌رو می‌شود. خود من سری اول مافیا را دوست نداشتم. می‌گفتم یعنی چه که یک عده آدم جمع شوند و دعوا کنند. ولی امروز می‌گویم خیلی بازی جالبی است و خودم هم گاهی در کافه بازی می‌کنم. با این بازی مرز بین دروغ و حقیقت را می‌فهمید. می‌فهمید چه کسی می‌تواند دروغ بگوید و شما متوجه نشوید. اگر از بچگی اینها را یاد ما می‌داند، خیلی بهتر بود. ضمن اینکه مردم احتیاج به سرگرمی دارند. این خیلی خوب است که خانواده‌ها کنار هم این بازی را انجام دهند و تحلیل را یاد بگیرند.

مکت

الان در پلتفرم‌ها هیچ سریال خوبی وجود ندارد

ما نباید فقط تهران را ببینیم، آن هم از ونک به بالا. همه ایرانی‌ها در همه جا به اینترنت و پلتفرم‌های اینترنتی بخش فیلم و سریال دسترسی ندارند. به هر حال هر کدام از این قاب‌ها مخاطب خاص خودش را دارد. مخاطب باهوش است و دوست دارد کار خوب ببیند. برایش فرقی نمی‌کند از چه رسانه‌ای آن را تماشا کند. الان در پلتفرم‌ها هم به‌نظرم هیچ سریال خوبی وجود ندارد. اگر کسی از من بخواهد سریالی را برای تماشا به او معرفی کنم، هیچ کدام را نمی‌توانم اسم ببرم. هم همینطور. به‌نظرم به جای جوسازی باید کار خوب ساخت و مخاطب را جذب کرد.

تلویزیون مخاطب دارد

من در شبکه نمایش‌خانگی فقط رئالیتی شو کار کرده‌ام، ولی به‌طور کلی برای من به‌عنوان یک بازیگر قالب تلویزیون یا سینما یا شبکه نمایش‌خانگی هیچ تفاوتی ندارد. آنچه مهم است این است که تیم سازنده ارزشی برای مخاطب قائل است یا نه. از نظر استقبال هم من معتقدم همچنان تلویزیون مخاطب بیشتری دارد، چون همه‌جا در دسترس است. اینکه فقط چند تا فیلم و عکس از یک سریال در شبکه‌های اجتماعی وایرال می‌شود، دلیل بر این نیست که همه آن برنامه را دیده باشند. ولی تلویزیون مخاطب دارد.

زیبایی‌شناسی کار و تخیل خود

در آثار تاریخی این که ما هیچ تصویری از این شخصیت‌ها نداریم و همه چیز بر اساس تخیل ذهنی ماست، کار را برای بازیگر هم سخت می‌کند و هم زیباست. چون اوست که نخستین تصویر را از این شخصیت نمایش می‌دهد. پس باید به زیبایی‌شناسی کار و تخیل خود تکیه کرد. چون او شکل امروزی ندارد اتفاقا فکر می‌کنم ارتباط بیشتری هم نسبت به یک شخصیت امروزی با مخاطب برقرار می‌کند.

چالش‌های لذتبخش

من به‌عنوان یک بازیگر شخصیت‌های پیچیده را دوست دارم و اجرای نقش یک شخصیت در قرن‌های گذشته برایم جذابیت بیشتری از یک نقش امروزی دارد، چون در مورد نقش‌های امروزی وقتی سر صحنه می‌روم، فکر می‌کنم یک کارمند هستم و هیچ دغدغه و چالشی برایم ندارد ولی بازآفرینی یک شخصیت داستانی کهن یا یک شخصیت تاریخی، پر از چالش‌های لذتبخش است.

سریال

سرنوشت «سوشون»

مرداد سال گذشته بود که با وجود آغاز پیش تولید سریال «سوشون» به کارگردانی ترگس آبیاری، مجوز ساخت این سریال توسط ساترا داده شد؛ همان زمان هم سازندگان سریال به این مجوز دیر هنگام واکنش نشان دادند. به گزارش همشهری، تولید سریال در سکوت خبری پیش رفت، اما مدتی است که زمه‌های اختلاف میان سازندگان این سریال با پلتفرم شنیده می‌شود، ولی تهیه‌کننده آن در پاسخی کوتاه درباره وضعیت این سریال به همشهری می‌گوید: تولید سریال تعطیل نشده است. ترگس آبیاری، نویسنده‌ای که برای ساخت فیلم‌هایی چون نفس و شیار ۱۳۴ نامش بر سر زبان‌ها افتاده و بعد با فیلم «شسی که ماه کامل شد» به‌عنوان یک کارگردان زن موفق شناخته شده است. او به همراه محمدحسین قاسمی، تهیه‌کننده سینما طی چند ماه اخیر مشغول تولید سریال «سوشون» است؛ سریالی که در سکوت خبری تولیدش را می‌گذراند و عنوان شده که هنرمندان، تصویربرداران، عوامل فنی و... برای تولید این سریال از تهران به شیراز رفته‌اند و لوکیشن‌ها گذرهای تاریخی، باغ‌عقیق‌آباد و سایر بناهای تاریخی شیراز بوده و تصویربرداری شده و البته زمانی که در این بناهای تاریخی در حال کار بودند، حواشی‌ای نیز برای گروه سازنده به‌خاطر تخریب فضاهای تاریخی ایجاد شد که آبیاری این تخریب را تکذیب کرد. شهرپورماه سال جاری بود که سایت‌های خبری از انتشار این سریال در پلتفرم بسترماه‌گذار خبر دادند. سریال «سوشون» اقتباسی از رمان پراوازه سمین دانشور، نویسنده با سرمایه‌گذاری صدرصدی یکی از پلتفرم‌هاست که زمه‌های اختلاف میان این پلتفرم و گروه سازنده به گوش می‌رسد. گفته می‌شود که بهنوش طباطبایی، سام درخشانی، میلاد کی‌مرام، فرشید صدرعرفایی، هوتن شکیبا، مجید صالحی و ترلان پروانه از بازیگران اصلی این سریال هستند.

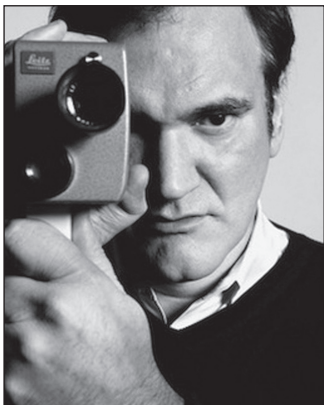
خبر

فیلم جدید تارانتینو «شاید وقتی دیگر»

با به تعویق افتادن فیلمبرداری «منتقد فیلم» تازه‌ترین اثر کوهن‌تین تارانتینو، احتمالاً برخی از عوامل این فیلم تغییر خواهند کرد. علت تعویق فیلمبرداری، اعتصاب هنرمندان هالیوود بود و حالا که تغییر خواهند کرد.

همه اینها البته گمانه‌زنی رسانه‌هاست و هنوز خبری رسمی در این باره منتشر نشده است. بر اساس اخبار منتشر شده از لئوناردو دی کاپریو، ساموئل ال جکسون، جان تراولتا، کرت راسل و پل والتر هاوزر به‌عنوان بازیگران فیلم تازه تارانتینو نام برده شده است؛ فیلمی که پیش از این گفته می‌شد درباره پاپیل کیل منتقد سرشناس است ولی بعدها این خبر تکذیب شد. قرار بود دهمین فیلم تارانتینو در ماه سپتامبر فیلمبرداری شود اما اعتصاب بازیگران شروع شد و در تاریخ تعیین شده فیلمبرداری شروع نشد. به همین دلیل تعدادی از بازیگرانی که قرار بود نقش‌های فرعی را در این فیلم ایفا کنند، از پروژه کنار رفتند.

احتمالاً فیلم جدید تارانتینو در چند ماه آینده تولید آن شروع می‌شود و در ابتدای سال جدید یا در تابستان سال آینده. داستان در سال ۱۹۷۷ اتفاق می‌افتد و فیلمبرداری در شهر لس‌آنجلس خواهد بود. همانطور که از نام فیلم پیداست، داستان درباره یک منتقد فیلم است. تارانتینو کاراکتر اصلی را شبیه تراویس بیگل (کاراکتر اصلی راننده تاکسی) توصیف می‌کند که منتقد فیلم شود.

محیا دهقانی در صحنه از سریال مستوران ۲